

Bryssel den 1 februari 2016
(OR. en)

5540/16

CO EUR-PREP 6
POLGEN 7
AG 2
ECOFIN 44
UEM 29
SOC 35
COMPET 22
ENV 26
EDUC 11
RECH 9
ENER 13
JAI 56
EMPL 25

NOT

---

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Ärende:	Den europeiska planeringsterminen 2016: Rådets rekommendation om den ekonomiska politiken för euroområdet – Översändande till Europeiska rådet

---

För delegationerna bifogas texten till rekommendation om den ekonomiska politiken för euroområdet. ADD 1 innehåller förklaringar till de ändringar som gjordes under rådets överläggningar om kommissionens rekommendation.

Rådet (allmänna frågor) uppmanas att vid sitt möte den 16 februari 2016 översända rekommendationen till Europeiska rådet i enlighet med artikel 121.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). I överensstämmelse med artikel 121.2 i EUF-fördraget kommer rådet att formellt anta texten i bilagan efter det att Europeiska rådet har diskuterat sina slutsatser om den.

RÅDETS REKOMMENDATION

om den ekonomiska politiken för euroområdet

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 136 jämförd med artikel 121.2,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken¹, särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser², särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

---

¹ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

² EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

av följande skäl:

- (1) Den ekonomiska återhämtningen fortsätter i måttlig takt i euroområdet³. För att upprätthålla och stärka tillväxten i euroområdet krävs fortsatta politiska insatser som understödjer en balanserad anpassning i den privata och den offentliga sektorn, förbättrar anpassningsförmågan och ökar ekonomins konkurrenskraft och tillväxtpotential på medellång till lång sikt. Tillväxten hämmas av sviterna efter de senaste ekonomiska och finansiella kriserna, bland annat den pågående externa ombalanseringen, den höga offentliga och privata skuldsättningen, den höga arbetslösheten samt de ihållande strukturella stelheterna på nationella arbets- och produktmarknader. Investeringarna är fortsatt svaga på grund av dessa faktorer men också på grund av andra flaskhalsar, t.ex. ett ogynnsamt företagsklimat, ineffektivitet i den offentliga förvaltningen och hinder för tillgången till finansiering.
- (2) Genomförandet av långtgående strukturreformer som höjer produktiviteten och stärker tillväxtpotentialen måste främjas i linje de politiska prioriteringarna i den årliga tillväxtöversikten för 2016 för alla EU-medlemsstater⁴. Om strukturreformerna genomförs gemensamt i medlemsstaterna kan de ge fördelar till hela euroområdet genom positiva spridningseffekter, särskilt via handels- och finanskanaler. Trots vissa framsteg med reformerna för att förbättra arbetsmarknadernas motståndskraft kvarstår stora skillnader i euroområdet, särskilt i fråga om långtids- och ungdomsarbetslösheten. De medlemsstater som före krisen genomförde omfattande arbetsmarknadsreformer och reformer av de sociala trygghetssystemen har bättre kunnat stödja sysselsättningen och bevara rättvisa förhållanden under den ekonomiska nedgången. Sådana reformer omfattar flexibla och tillförlitliga avtalsbestämmelser, övergripande strategier för livslångt lärande, effektiva aktiva arbetsmarknadsåtgärder och adekvata och hållbara sociala trygghetssystem. Resultaten kan också förbättras genom en minskning av skattekillen på arbete, särskilt för låginkomsttagare, och genom att man sörjer för rättvisa skattesystem.

---

³ Kommissionens ekonomiska höstprognos 2015.

⁴ Årlig tillväxtöversikt för 2016.

- (3) Lämpligt utformade reformer som genomförs snabbt kan bidra till att åtgärda befintliga obalanser i euroområdet och förhindra uppkomsten av nya. De tematiska diskussionerna i Eurogruppen, med större fokus på riktmärken och med kollegialt tryck och utbyte av bästa praxis, kan bidra till att främja konvergensen i riktning mot bättre resultat. Eurogruppen bör därför ytterligare stärka de tematiska diskussionerna om reformer på områden som har avgörande betydelse för EMU:s funktionssätt och regelbundet övervaka genomförandet av reformerna i euroområdets medlemsstater samt framstegen med korrigeringen av obalanserna inom ramen för förfarandet vid makroekonomiska obalanser.
- (4) Finanspolitiken är en fråga av avgörande gemensamt intresse i den ekonomiska och monetära unionen. En ansvarsfull nationell finanspolitik som följer de gemensamma finanspolitiska reglerna är av avgörande betydelse för att stödja en hållbar skuldsättning och göra det möjligt för de finanspolitiska stabilisatorerna att verka och mildra landsspecifika ekonomiska störningar. Dessutom är det viktigt att åstadkomma en lämplig finanspolitisk inriktning i euroområdet som helhet som återspeglar en balans mellan finanspolitisk hållbarhet på lång sikt och makroekonomisk stabilisering på kort sikt samt att undvika konjunkturförstärkande finanspolitik. Den finanspolitiska insats som krävs varierar beroende på medlemsstaternas situation när det gäller kraven i stabilitets- och tillväxtpakten, och medlemsstaterna bör även beakta stabiliseringsbehov samt ta hänsyn till möjliga spridningseffekter i de olika länderna i euroområdet. Detta kräver en förstärkning av samordningen av finanspolitiken inom euroområdet med full respekt för stabilitets- och tillväxtpakten. I detta sammanhang förefaller den i stort sett neutrala samlade finanspolitiska inriktning i euroområdet som förväntas under 2016 vara lämplig mot bakgrund av de övergripande makroekonomiska förhållandena och nedåtriskerna för tillväxten. När det gäller 2017 bör finanspolitiken, på grundval av prognosen om ett gradvis mindre produktionsgap, undvika procyklikalitet och minska den offentliga skulden för att återställa de finanspolitiska buffertarna. Detta bör avspeglas då de uppdaterade stabilitetsprogrammen utarbetas under våren 2016, med beaktande av den senaste ekonomiska och finanspolitiska utvecklingen. Innehållet i de finanspolitiska strategierna är ännu inte tillräckligt tillväxtfrämjande. Medlemsstaterna bör hålla tematiska diskussioner om förbättringar i de offentliga finansernas kvalitet och hållbarhet, vilket framhölls i rekommendationerna till euroområdets medlemsstater sommaren 2015⁵.

---

⁵ EUT L 272, 18.8.2015, s. 98.

- (5) Bankunionen måste genomföras till fullo. För det första måste direktivet om återhämtning och resolution av banker, utan ytterligare dröjsmål, fullständigt införlivas av alla medlemsstater. För det andra kommer en finanspolitiskt neutral gemensam säkerhetsmekanism för den gemensamma resolutionsfonden att utarbetas under övergångsperioden och vara fullt driftsfärdig senast vid utgången av övergångsperioden, när den gemensamma resolutionsfondens medel har blivit helt ömsesidiga. Framstegen kommer att ses över så snart den gemensamma resolutionsfonden har trätt i kraft. Den gemensamma säkerhetsmekanismen kommer även att vara finanspolitiskt neutral på medellång sikt och kommer att säkerställa att alla deltagande medlemsstater behandlas likvärdigt samt kommer inte att medföra några kostnader för de medlemsstater som inte deltar i bankunionen. Så snart den gemensamma resolutionsfonden träder i kraft och när de deltagande medlemsstaterna har ratificerat det mellanstatliga avtalet och fullständigt införlivat direktivet om återhämtning och resolution av banker, kommer medlemsstaterna att bedöma upprättandet av arrangemang för övergångsfinansiering samt överväga olika sätt att gå vidare och valet av tidpunkt med hänsyn till arbetet med den gemensamma säkerhetsmekanismen, för att se till att den är fullt driftsfärdig senast vid utgången av övergångsperioden. Under 2016 kommer medlemsstaterna även att närmare begrunda vilka åtgärder som krävs för att fortsätta att fördjupa bankunionen. Slutligen, som en del av vidareutvecklingen av bankunionen, lade Europeiska kommissionen den 24 november 2015 fram meddelandet *Towards the Completion of the Banking Union*.
- (6) Situationen på finansmarknaden är fortfarande på det hela taget gynnsam i euroområdet, mot bakgrund av en ackommoderande penningpolitisk inriktning. Ekonomiska fundamenta är dock fortfarande svaga, vilket tillsammans med den fortsatt höga skuldsättningen i den privata sektorn fortsätter att påverka efterfrågan på banklån och därigenom den ekonomiska tillväxten. Bankernas balansräkningar är fortsatt utsatta för påfrestningar till följd av det stora antalet problemlån, vilket hämmar utlåningen. De olika och ibland bristfälliga insolvensordningarna i EU bidrar till att försena skuldsaneringen i den privata sektorn, vilket hämmar investeringarna.

- (7) Arbetet med att fullborda EMU måste fortsätta även om framsteg har gjorts med att stärka dess struktur. De fem ordförandenas rapport från juni 2015 fastställer en väg framåt för att fullborda EMU senast 2025⁶. Den 21 oktober 2015 antog Europeiska kommissionen en första uppsättning uppföljningsförslag till rapporten⁷. Euroområdet medlemsstater bör ta gemensamt ansvar och på ett lämpligt, öppet och transparent sätt gå vidare med genomförandet av de kort- och medelfristiga initiativen i riktning mot att fullborda den ekonomiska och monetära unionen. För att främja konvergensen i euroområdet inbegriper förslagen åtgärder för att stärka euroområdesdimensionen i den europeiska planeringsterminen genom bland annat tidigare offentliggörande av rekommendationerna för euroområdet. Syftet är att identifiera gemensamma utmaningar tidigt i processen så att förslagen kan ligga till grund för utarbetandet av de landsspecifika rekommendationer till euroområdets medlemsstater som ska antas senare under den europeiska planeringsterminen. Euroområdets medlemsstater bör även arbeta, på ett öppet och transparent sätt, med mer långsiktiga initiativ i riktning mot att fullborda den ekonomiska och monetära unionen.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS medlemsstaterna i euroområdet att enskilt och gemensamt vidta följande åtgärder inom Eurogruppen under 2016 och 2017:

1. Bedriva en politik som stödjer återhämtning, främjar konvergens, underlättar korrigeringen av makroekonomiska obalanser och förbättrar anpassningsförmågan. I detta syfte bör medlemsstaterna, särskilt de med hög privat skuldsättning och stor utlandsskuld, genomföra reformer för att öka produktiviteten, främja nya arbetstillfällen, stärka konkurrenskraften och förbättra företagsklimatet. Medlemsstater med stora överskott i bytesbalansen bör prioritera åtgärder, bland annat strukturreformer, som bidrar till att stärka den inhemska efterfrågan och tillväxtpotentialen.

---

⁶ Färdigställandet av EU:s ekonomiska och monetära union, rapport av Jean-Claude Juncker i nära samarbete med Donald Tusk, Jeroen Dijsselbloem, Mario Draghi och Martin Schulz.

⁷ http://ec.europa.eu/priorities/economic-monetary-union/docs/single-market-strategy/communication-emu-steps_en.pdf

2. Genomföra reformer som kombinerar i) flexibla och pålitliga anställningsavtal som främjar smidiga övergångar på arbetsmarknaden och gör att en tudelad arbetsmarknad undviks, ii) övergripande strategier för livslångt lärande, iii) effektiva strategier för att hjälpa arbetslösa att komma tillbaka till arbetsmarknaden, iv) adekvata och hållbara sociala trygghetssystem som under hela livscykeln effektivt och ändamålsenligt bidrar till både social delaktighet och inträde på arbetsmarknaden samt v) öppna och konkurrenskraftiga produkt- och tjänstemarknader. Minska skattekillen på arbete, särskilt för låginkomsttagare, på ett budgetneutralt sätt för att främja nya arbetstillfällen.
3. Föra en finanspolitik med full respekt för stabilitets- och tillväxtpakten. För 2016 förefaller målet att ha en i stort sett neutral samlad finanspolitisk inriktning i euroområdet lämpligt, i syfte att återspegla en balans mellan finanspolitisk hållbarhet på lång sikt och makroekonomisk stabilisering på kort sikt. Med avseende på 2017, minska den offentliga skulden för att återställa de finanspolitiska buffertarna och undvika procyklikalitet. Särskilja de olika medlemsstaternas finanspolitiska insats i enlighet med deras situation när det gäller kraven i stabilitets- och tillväxtpakten samtidigt som stabiliseringsbehov beaktas och hänsyn tas till möjliga spridningseffekter i de olika länderna i euroområdet. I detta syfte se över euroområdets finanspolitiska inriktning inom ramen för stabilitetsprogrammen och utkasten till budgetplaner.
4. Underlätta en successiv minskning av bankernas problemlån och förbättra insolvensförfarandena för företag och hushåll. Främja en metodisk skuldsanering i medlemsstater med hög privat skuldsättning, bland annat genom att underlätta resolution av ohållbar privat skuldsättning.

5. Arbeta för att fullborda den ekonomiska och monetära unionen, med full respekt för den inre marknaden och på ett öppet och transparent sätt, genom att ytterligare utforska de rättsliga, ekonomiska och politiska aspekterna av de mer långsiktiga åtgärderna i de fem ordförandenas rapport.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande